

Ngày 31/01/1946, Chủ tịch Hồ Chí Minh ký sắc lệnh phát hành “đồng tiền cách mạng”. “Đồng tiền cách mạng” là thuật ngữ dùng để chỉ “Tiền Tài chính” do Bộ Tài chính ấn loát, phát hành tiêu dùng tại các vùng tự do, phân biệt với tiền của Nhà băng Đông Dương, thuộc quyền kiểm soát của Thực dân Pháp. Những đồng tiền này đóng vai trò vô cùng quan trọng cho nền tài chính tự chủ của Nhà nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa trong điều kiện thời chiến- đấu tranh chống Thực dân Pháp trên cả 3 miền Bắc, Trung, Nam.

Từ năm 1947 đến 1954, Liên khu V, gồm 4 tỉnh: Quảng Nam, Quảng Ngãi, Bình Định và Phú Yên được phép in, phát hành Tín phiếu (ngang giá với “Tiền Tài chính”). Ở Nam Bộ in, phát hành “Tiền Nam Bộ”, “Phiếu tiếp tế” và các loại “Phiếu đổi chác” phục vụ nhu cầu tiêu dùng tại chỗ.

Ngày 6/5/1951- đánh dấu cột mốc quan trọng đối với nền tài chính- tiền tệ Việt Nam, Chủ tịch Hồ Chí Minh ký Sắc lệnh thành lập Ngân hàng Quốc gia Việt Nam. Từ thời điểm này, tiền tệ chính thức do Ngân hàng Quốc gia Việt Nam in ấn và phát hành.

Ngay sau đó, giấy bạc “Ngân hàng Quốc gia Việt Nam” được phát hành để thu đổi “Tiền Tài chính” lưu hành ở Miền Bắc Việt Nam theo tỷ lệ: 1 đồng Tiền Ngân hàng = 10 đồng Tiền Tài chính.